

“Ens agradaria apostar cada vegada més pel periodisme de profunditat”

ENTREVISTA A

Òscar Meseguer Director del SETMANARI L'EBRE

No és cap secret que a Òscar Meseguer (Alcanyís, 1975) l'engresca parlar de periodisme: hi porta més de mitja vida dedicada. Forma part d'una de les generacions de joves que ha conegut les dos cares de la moneda: els anys de llum i esplendor de principis de segle i la incertesa desencadenada per una crisi econòmica i de formats que, encara avui, condiciona l'esdevenir de la professió. Llicenciat en Periodisme a la UAB, ha treballat en mitjans com el 'Diari de Tarragona', 'El Punt Avui' o 'El 9 Esportiu'. Tot i això, mai ha perdut el lligam amb les Terres de l'Ebre i Tortosa, la ciutat que l'ha vist créixer. Des del gener del 2015 és el director del SETMANARI L'EBRE.

Tortosa Francesc Millan

Pregunta: Fa anys que es diu que el periodisme està en crisi.

Resposta: La crisi ha sacsejat particularment el món del periodisme i, sobretot, la premsa en paper. Amb Internet i les xarxes socials, el lector té tota l'actualitat immediata a la xarxa i tant ell com nosaltres tenim accés a un excés d'informació que s'ha de saber filtrar.

P: Però...

R: El periodisme en paper pot i ha de jugar un nou rol en el sector. L'actualitat immediata, la del dia a dia, ja és dels mitjans digitals, d'Internet i de les xarxes socials. Per aquest motiu, el paper ha d'oferir algun servei més al lector, buscar un tret diferencial... I això es troba en la profunditat. Hem d'apostar per una faena més treballada, amb més veus, amb un focus més obert per ampliar i endinsar-nos en la informació. I penso que ara que la gent cada vegada compra menys diaris, si hi ha un format que pot tindre una viabilitat especial amb aquesta fórmula és una publicació setmanal com la nostra.

P: Aquest és el propòsit del SETMANARI L'EBRE, doncs?

R: En certa mesura, sí. Ens intentem allunyar del setmanari entès només com un resum de les notícies que han passat durant la setmana i volem oferir continguts més amplis. No ens oblidem, però, d'aquelles persones que encara s'informen de l'actualitat a través de les nostres pàgines. Es tracta de trobar l'equili-

bri, però sí que hem fet una aposta per peces més treballades: reportatges, entrevistes, notícies ampliades fora de l'agenda de les institucions.

P: La *Primera Plana* reflecteix aquesta intenció?

R: La *Primera Plana* volem que sigui un signe d'identitat de L'EBRE. Cada setmana seleccionem un tema relacionat amb el territori i l'abordem en profunditat. Moltes vegades, els temes no són d'estricta actualitat i això ens permet treballar-los amb més calma, amb més tacte...

P: Parlant d'identitat... Com definiria el SETMANARI L'EBRE?

R: És una publicació que, des de sempre, ha tingut una capacitat de reivindicació territorial bestial. Ha estat molt lligada a la nostra gent i s'ha sabut fer seus els problemes i les oportunitats de les nostres comarques. La icona seria la lluita anti-transvasista, però també la reordenació pendent en vegueries, la recuperació de la memòria històrica o la reivindicació de la singularitat cultural l'han consolidat com un mitjà compromès. Aquesta línia és innegociable i, per tant, fem tot el possible per mantindre-la.

P: I com explicaria a algú de fora de quin peu calça el setmanari?

R: Avui no té estipulada cap línia ideològica que ens faci prioritzar uns temes i obviar-ne d'altres. Intentem deixar-nos guiar per criteris exclusivament periodístics.

P: Tot i això, el món del periodisme està inundat de pressions polítiques i administratives. També al capda-

Òscar Meseguer, en una imatge presa aquesta setmana. / NÚRIA CARO

SECTOR

“El producte en paper -i, especialment un format setmanal- pot i ha de jugar un nou rol”

vant d'una publicació territorial com el SETMANARI L'EBRE?

R: Malauradament, també existeixen. I el pitjor de tot és que arriben, sobretot, de l'àmbit local, al qual ens devem periodísticament. És a dir, en aquell àmbit més nostre i, per tant, on més independents hauríem de ser és on més pressions hi ha en joc perquè, alhora, és on es genera una part important dels nostres ingressos, a través de convenis publicitaris. Aquest és el punt més conflictiu.

P: I...

R: Avui és impossible que un mitjà local, nacional o internacional siga independent del tot. L'administració

ADN

“L'EBRE sempre ha tingut una capacitat brutal de reivindicació territorial i això és innegociable”

pública i l'empresa privada subvencionen gran part dels mitjans de comunicació i per aquest motiu es veuen amb la potestat d'exigir, condicionar i pressionar la faena dels periodistes.

P: Entre tots ho podríem canviar?

R: Per això és tan important pagar pel periodisme, també per continguts digitals de qualitat. La societat ha d'entendre que si els mitjans de comunicació troben una altra via es podran deslligar d'aquesta dependència del poder i ser més lliures. S'ha de revalorar la professió i conscienciar-la en aquest sentit.

P: Aquesta segurament és la cara

més feixuga de dirigir un mitjà. Quina és la més dolça?

R: El grup humà que sosté el setmanari. Som un equip petit, però format per grans professionals amb una capacitat de treball bestial. Tinent en compte les dificultats del sector, estic molt content de ser a la redacció on sóc. A més a més, participem entre tots de la idea periodística per al setmanari que li he transmès. Més o menys tothom l'ha fet seua i això es nota.

P: De quins temes publicats està més orgullós?

R: El cas recent de l'illa dels Bous que vam traure en exclusiva, amb una vintena de braus que s'estaven tornant a morir de gana; reportatges històrics, com un de fa poc sobre la malària al Delta; el tractament que hem fet i volem continuar fent de la memòria històrica i les víctimes i familiars dels combatents de la Batalla de l'Ebre. L'objectiu és anar estirant el fil de les històries personals